

243640 60177 243640

Նոր դարաշրջութիւն մը սկզբնաւորու-
թեանն էր այժմ Թրքական համար: Ան-
բնորոշեց իր պարսկաւարձութիւնը: Մին-
չեւ հիմա իրենց կենանքը անօգուտ կեղ-
նոք մշակելուն իբրեւ թաւաժիկներ կի-
նաքը իրենց փառաբերութիւնը դրին
իրենց դասակները եւ ի մասնաւորի
բնեց աղլիկները մայրաքիչ կենսից մը
համար նախապատրաստուելու միջ-
նորով կարելի ըլլար վճռական հարուած
տրել տալ: Անոնց տուին ու յաւերի դաս-
տիարակութիւն մը, որով իրենց զուրկ
էին: Ասկէջ դաս, զաղթականութեան
մասնաձիգ է: Պոյնս կեղծ հապառաք-
ութեամբաւորք Ձեռքդահմանք ըլլողներ
նոր արեւն ներարկեցին Թուրք ցեղին
որ այժմեայ միասնութեամբ էր սակաւու-
թաւորեց դարաւ յիշատակ մը մէջ:

Ապօրինի Համախոհ կառավարություն
տապալիս տարիները սահմանեց երեւո-
թանքի հանդիսարարութեան մը մէջ, ուր
Աղղըր սկսաւ մեծ տաժաճելով, իր
դուրսերէն իր ծանր դժբախտութեան
նշանները յայտնաւորելու համար
տապալիս տարիները սահմանեց երեւո-
թանքի հանդիսարարութեան մը մէջ, ուր
Աղղըր սկսաւ մեծ տաժաճելով, իր
դուրսերէն իր ծանր դժբախտութեան
նշանները յայտնաւորելու համար

Ազգըր զոր ա՛յ միայն իր հողերուն հարստացան և դրամական ու անուան կրօնաւորական զինուորով հնչեմունք դրըր՝ դամ էր, կարանցուցած էր նաև Միտահա՛ն փայապ, ՚՛նճապ պէլն և Շինարարի ինչ իր աճէնն հաստատար մարդէր, իր միակ պարտականները Անճից յաւորչները և անճամբ Ապարի՛շ Համբարձումբը՝ ընտուրած մարդիկ մէկ բանի վրայ միայն կը մտածէին՝ զանուան իմանալ կեդրով կեդրով շատ պահել և կարելի եղածին չափ ա՛մ որտուիկ անճնապէս Բայց նոր Վերահպարտ կ'ուղէր նա իր Պետութիւնը տօնել մեծ ու պղծիկ ազդիցներով համար ըստին՝ իր հարկեր դրոյրցներով Այսպէս հաստատար և աղքատ կցեցան իրթուիլ Շատ երբեմնասարդներ կարող չէին դառնըր, բայց աղէկային զպրցըր եր զրկէին և անշորորութեամբ ապրող ըստին մը սեւորնդներու ձեռք բերած կորուլին չ'ընորհի՛ր՝ զարմարելու դիւրութեամբ տոլլորեցան չատ աւելի բաներ, որքան կըրնային տոլլըր միջին հաշուով Արեւմուտքի աղէկայինըր Արեւիկ առաջին ըայնէր դէպ ի կնոյական աշխարհին բարեւելըրութիւնը, որ տակաւին վերջացած էր անշուշտ, և որով սակայն պատահաստեցեալ թուրք կնոյակի զգրականութեան ամենապէնեցիկ չըմարըր Այս զգրականութեան աճէնն ցայտուն հանգումանը մասնաորոպէս առաջին տարեթիւնը դիւրագգած ու սիրող հոգիներու թիւը ինչ ծայրալից Պաղատիականութիւնըր եղաւ, խաղաղապաւութիւն մը, որուն արագօրէն յաշորդեցն ինչ յոռետեսութիւն մը, բայց ամենին առաջ Ազգայականութեան մը, որ կ'արձագանգէր ըզրոր այլ զերթորուչ հիմքուն տարեթիւն և արձակայն մէջ։ Դանի մը տարի չարունակ հրատարակութեաւ Հանդէս մը, զոր իմ խնդար

Յուրի մեղադրանքները դրադիստոնները, Յուրի դեղեկները գրական աշխատություններու քով կը կարգադրուէ մինչեւ իրենց (ճիշդագոյն) քննադատութիւնն: Առաջին անգամը եւրպայական գործեր թարգմանուեցան, նոյն իսկ դատաւաններէն, թաքցնողներ թող ըստ իմ անգամ՝ կերպատուեր քաղաքականութեան վրայ Ուլուխանի վրայ: Չկար որոշ մի որ զորոտ գրականութիւններ չլլար, և քանի որ իրենց թրջութիւններն-նոյնը ինքեմ միայն իրենցարը, Լեմոնը կամ Սենիէ Հանըր-Անտան-Անտան Էֆնի Գոտտոնիան, Ազգեր-Մարտիներ ձեռք առնէ, և նոյն իսկ Պայ-Երանեան ինդոքրոն ապագայով դրադի: Ինչպէս գրաքննութիւնը, որ երբեմնով կը թաքցնողներ, Հանդէսը ճիշդ փաստով:

մը որ փառա չէր: Կնոջական ախարը
պարտէր զգառնուքս ասիցէ: Իր չը
սպարտութիւն վրա: որդուցեալ ասով
Ստալին արտունկի բառ մը կարելի չէ
նուղիցն յանձնել: ալալիկ յանրեց
նուկիւն մը առ յատ չէր: պիտի նստըր
Ուստի բառահոնացան իրենց իրենց
վր խառնելը, պատմելը իրարու
կնչ ախարաւորութիւնը զԸԱՅԻՆ Թըը
բուհինբուրուն դէմ, և ամէն բանէ առ
մը միջոց մը: իր փնտռուէր պիշը մը
ասոր: Նախաբ...

Անկէջ քիչ ժամանակ առաջ աքոր
զըլտած էր մեծամասն Շինարարին մէջ
գաղափարակիրները։ Էպուրիս Թէվէրէ
մեր լաւագոյն գիտական Հանգանի
պարիւրը, ձերբազանիցս առանց ու ե
գլախառնի, և սովորական զարգա
կան տարաքերայի պէս Գոսիս աքոր
ուղեցան։ Իր տանը, իր ժամանադարա
նը, ապարանը, ամէն բան խողարկե
ցին և իւրա անցուցին, և իր գործերը
իւր գործարհը, զորս ա'յնքան կը սիրէր
իւր ծանօթազորութիւնները, իր զգա
զորութիւնները, ամէն բան անհետ եղաւ։
Ո՞ր ոչ կը համարձակէր զայրոյթ մը
այառնել բոլոր այս եղածներուն վրայ։
Դրական և ազգայնական այնքան այս
էբրազով աւերածքանը, եղաւ։ Իւրա
գանձերուն արծառապատուութիւնը
և փափաքները դառնապէս վերադուրե
ցան։ Երկար ժամանակ խօսուեցաւ
առաջ վրայ անո՞ւ ծանօթ, չորս պատե
րու մէջ միայն։ Կարելի չէր աղտա
բէն պարզել մեր սիրտերը կիկող տան
իւր խնդիր։ Ուրիշ աքորաւեցներ ծայր
առաքինանին հասցողից միտեցան յու
գուրմը։ Ձմեռ մը Զինուորական վաք
ժարանին քանի՞ ժ. հարիւր աշակերտ
ներ աքորուեցան։ Ծողովուրդները կը
անենար թէ ինչպէս անոնք ձմեռանա
պերտով կը տարուէին Օսմ. դրոշ կրող
չողգանա մը, որ ա'լ ուն դառնալիք
չունէր։

Կարելի է երեսփառել թողոր այս տարադիվերներուն մայրերուն, զոյրերուն և կիներուն հոգեկան վիճակը, անոց յուսմանառական կակիժը հետզհետե՛ առաջադա՛նա և աններող զգգուում զբարձրա՛ս։ Կարելի է երեսփառել այս կիներուն մարտիրոսութիւնը, որոնցմէ ծոցէն կը կորուզէին երեւոյ ճիւղիկները, զգաւակները, որոնց հասկայթերքը առանց ցակակշիւթի կ'երթային կը հռռէին Վեպ հայտերուն Պիւստմէին մէջ։ Աքէքի տաղէկը կը ընթերցէին այս առանց խոյր, տանայ զստապարանքի, առանց ու ե օգնական ինչ լուստու կիները։ Անոցմէն ոմանք, ի մէջ այլոց Տէկին Էպուրիս Թէվֆէր, իրենց անուսմիններուն կամ զաւակներուն հետեւեալն. բաց զաւարդ անյայտ եղան, և այնուհետեւ ալ չէ հասկցանք թէ ի՛նչ եղան այդ խեղճները։ Անոնց զէմ եղած ամբաստանքներն ա՛յն էր, զի՛նք ազատական են, յեղափոխական զաւարճաբանք ունին, կամ սեւ ե յաւաքերութիւն, թերեւս անսովական յարաբերութիւն կը մշակին ժէտն Թիւրքերուն հետ։ Այս ազգայական յեղափոխիչներուն մայրերն մին աւարտուհիս, որովհետեւ Թիւրքացած էր ժրնէվ զանուշող իր զաւկին հետ։ Անմէտ Րիւզայի զյոր աւելի յանդուգն եղաւ, Թիւրքիայի փառելովը, Չրմասն իր եղբորը զով երթաւու համար։ Չրմասն զոր ժէտն Թիւրքերը մայր, զյոր զաւակն ինքն և ինքն ունէին, և զազաւ փառները երկու հոգիներու մտերմութիւն խողովակով ալ աւելի կը տաւ ընծուին քան Մամուտի միջոցաւ...

4. Պոլսի հրատարակուած Յրմանք երկու թիւերէ մը օր. ընդ մէջ հետեւեալ երկու ծանոթումները դրաւ. —

« Ք... Պէյ Պալէս էր տան մէջ
բերեալիս, որովհետեւ յայտնի
արեւելեան հակառակ ոտանային
բանուեցան իրեն զով, և անկէջ զատ
ինքն ար ոտանայտորեք գրառն էր Մըւ-
շիմովն իսկանս բերեցաբզկովնան դա-
տապարտուեցաւ ենմէնի մէջ » Յետոյ
« Որովհետեւ հայտնարկան իրառէ մը
առնէ իրբզեւնի ի արգելէ արդէ նորա-
մէտովնամբ չաւսած և թափանցիկ
գօլ էրէր, պիտի իմաց տորէ անոր
կէ իր բըտրս ելլէն այս ձեւ հագածոմ,
ոտտիլանները պիտի բռնեն զիբընը,
բընջի հագածատնմը կտոր կտոր
էրէն, և օրէնքին դէմ զօրքած ԸԱՄԱ-

նուն համար պատասխանատու լինալ պիտի զարեւոյն Եթէ թուրք թիբեթի մէջ այս տողերը հրատարակած ըլլաւ պիտի ենթադրուի թէ պաշտօնապէս գրել տուած են իրենց հաշիւ որովհետեւ ազատ թիբեթ մը զայն էր, ինչն ըտեջի է արամարսանքի առարկալ գտած Յաջորդ որը շատ մը վայելչութիւն թրքուհիներ առաջնութան պէտք հաջողած է թախանցիկ թողորով դուրս ելան, վաճառատունները գաղցն, հեւաթան, կառովով, մահովկով, Անշալով, ձկնքախալտուհիներ կապին է աճյալով պատասխանը հազուադէպ, որ որսու կանաւ թիբեթ չաւանդու գտրուած է Ան ժողովները է հալորըը աճուգողի մէջ էին իրենց կինները է ապի թիբեթը այս յանդգնութիւնս լրալ, անոնց համար է քիչ մըն ալ իրենք իրենց համար է

1901-ին և 1903-ին քանի մը լուս-
շաւաղըրով թններ եղան, որոնք չկը-
ցան բացէն յայտնաբեր։ Սուլիսանի
մարդոց արկածն հանդուրժինք խեղ-
դեց զանոնք իրենց ծնունդի միջոցն։
Մամառաղոց կիները միայն ինչպարե-
ցան։ Այսպիսի լուսշաւաղն ձեռնարկե-
րու կարող չէին նկատուի զանոնք, մին-
չև Սուլիսանին իրենց ավ պարտաւորե-
լայն Աղբոց և միևնոյն ժամանակ իս-
րամական կիրք ազաւառագործու։

[illegible]

ընդ խոստումը, մէկ ըսանք միայն, կը ձգե-
տէինք—վերջապէս ազատագրուել, շուր-
ջ թանձր խորտակել Բազը Ինչպէս յա-
ջըզդէ:

Քիանք մը անյալովդ բուռն փորձեր
վերջ, որոց արգիւններ կըստ միայն
լրտեսութիւնը աւելի ստատկոյններ
գիտումը էր մտաւոր ժամանակի մէջ
Իրիւրը կողովողնէր ու է կըրպով
էրիկ մարդիկ անաւոր վրաստակից վի-
նէրի մէջ է կ'աղբերէ, գրեթէ խելակեղ
Նոյն իսկ անոնք, որ Սուլթանին ան-
միջապէս յրկապարտէ ինչին գտնուե-
լովան ճակատաբուռածը էրին Ծէն մի-
տուն ըսնալի խոց մը դարձած էր
որո տասները, եթէ խաւարեալ մը ըլ-
լար, իր օշակեր գոթիւնը կը վերածէր
Քանիք ըսնի կինը կենանք անու-
նէն, որոնք իրենց ամուսիններուն մո-
լունազուրկեան ճակատակ, իրենց զա-
ւակներն է աղլիկները գաղափարակե-
լից ազատականութիւնն է արդարու-
թեան գաղափարներով ու անոնց գաղա-
նի կը իսկալութիւն իրենց կրօնական
հարկ եղած գիրքերը Քանիք նախա-
դարները կրեւոր մինչև իսկ Սուլթա-
նին ան ըսնալի տեսլիկ, տարանց պատ-
ճառի քաղաքանքը զրկուած ու է պաշ-
տոնատարն ճակատ:

Թէեւ թուրքիա կնոջական հարցին նկատմամբ ամենէն ետ միացած իրերէն է, ինքրին սերունդի իրաւներ յայտնաբերան, և իրենց զաւակները գտնէ կրթից իրենց նոր գաղափարներուն համեմատ: Ո՛ր մէկ համալսարան, ոչ մէկ կրթարան կրնայ պարտաճանաչութիւնը, բարիքն զգացումը և ճշմարտութիւնը պարզեւէր մարդու մը, և երբ իր մարդ ակնաց չըլլայ, Մայրն և որդի զգացումի փափկութիւնը, մարդկութեան հանդէպ յարգանքը կը հոսցնեն իր զաւակի քրտնի մէջ, որովք յեղափոխութեան մը վճռական վայրկեանին անհրաժեշտ են, ինչպէս նաև բարբառ չըլլող կը պարտի ան արիւթութիւնը, որով երկուք տարբեր տողաց այս կտակաւորութեան մարտիրոսութեան, կապակցուած և ցածողի րոտնութեանց կնոջ կը պարտինք ամեն ճանն առաջ որպէս որոնակողի ըրնքը այն բաներ, և հպարտ ու անկեղծ ենք, զաւակ ենք մեր հետեւունքին վրայ, ապահով ենք

մեր պարտաւորութեան վրայ, և պատ-
րաստ ենք մինչեւ վերջը կորսելով ու
յայողութեամբ կռուելու, տարիներո-
թում ու վնասեցողիչ կրաւորակա-
նութիւնէն առանց ակարութեան նշան-
ներ տալու:

Երբ առաջին սահմանադրութիւնը կը գտնուէր, ու է դիմադրութիւն ընել սկզբան Եռեւ, յետոյ բացողոյ պայքարին, զոր Եւրոպայ մէջն անոր դէմ պատահածն ա՛յն էր որ Ազգայն ստորոշէ կը ըլլէր հաջորդապարտութեամբ չէր անուհետեւ արտաքին զօրօնէ չմտածութեամբ եւ շարժման պարզութիւնները ոչ միայն պարտաւոր էր իր Եւրոպայ դէմ գտնուող լայլ բոլոր թիւ գործակիցներէ, իր պատկանութիւնէն, որոշեալ եւ Եւրոպային հետ մտնող միջին մասը մի առաջին արդեաւաբար, չաւրեմի անհանձն չուպտածութիւններ, չաւրեւ պայտալ իր ճանչցալիս. միայն մտնող ա՛յ թուն ժողովուրդին ստիչիւններ անխափելի իտեղծութեան եւթարկուած խնայողութեան իրաւունքները, իր պատկանութիւնէն: Ժճեւ թիւերը այլեւ վարկ. նախք չունի այս արգելքէն: Բոլոր իւր բաժնիները իր դասին շատադու լ. Լաւճարս ու լոյկի կէտախնայն արդէն ստիչիւն առ տակաւ, բայց ապառով իր պիտի տարածան իրենց հայրենու եւ եղբայրներուն շարափարայները, ու անոնց մտքին տակ չաւան պատմութեւ յանդգնութիւն իր մինչեւ իսկ կեանքը անապգիւն:

Արպախ, բերնը անձնակարգ մոռ-
ցած՝ հատապարհն է խանդավառ ոգե-
րանակներն են ազդելով կուսակցու-
թեան հրաշմեկն են բերնը աշխատակ-
ցութեան լավօրոշութեան վրայ։ Թուրք-
կինը ուրախ է ստուերին մէջ աւան-
դելն համար քան զի պահանջելու։ Դի-
ւան թէ մարդ պէտք է նախ ինքը ա-
զատ լինի, որպէս զի ուրիշն ալ ա-
զատութիւն տայ։ Նախ պէտք է իրի-
կարողը զարթոյնէր դարձել, որ մի-
շէնք գերազանցան խնդիրն էր միայն

Խոսքը ըն ալ: Կին բլլալը կը նշա-
 նակէ, թէ՛ Հիւսիսային օւռնուին և թէ՛
 հարաւայինային մէջ, անմտաբացոյցի
 և բարոյական, և Իշխանային եղանակի
 կը զգալ ինքզինքը իրեննորուն կըշնա-
 կուիման վայա: Երբ էրիկ մարդիկ ըս-
 րնաւանկ կ'ինքնորուն վայա ամառըը պար-
 տնանին թէ Թրքոտէրին պահանջը չա-
 քան մը չէ: Ան չի փափաքիր փաստա-
 բանտէրի բլլալ, կամ զուէր իրաւաւոր
 ունենալ, ալ պարզապէս՝ յարգուիլ:

Կը նաւատամ թէ օմաննեան զաղա-
 ցաթիւնըը պիտի չվերանուն ա՛ն զերբ
 զայր Թրքոտէրինը կատարեցին իրենց
 յաւաքչիմովիման մտաւորական ու քա-
 րոյական նախապատրաստութիան մէջ
 և պիտի կրնան զնամաղիլ այդ զաղա-
 ցաթուհիները, որոնք անուղղը են իրենց
 ուղեգործ, կին են իրենց սրտով և զօ-
 րաւոր են միմեկե ցմաւ:

ՕՐԹԱՆԵԱՆԻ ԳՐԱՍԵՂԱՆԻՆ ՇՈՒՐՁ

Երեկ էր Մազբբզդիկի ազգատե-
ւ աղբին Հայերու մէկ նպաստը յանձ-
նելու պայտանով, Գորեւան Սրբազանի
գլուխը կը գտնուէր, ճիշտ ան գրաւ-
դանին քով ուր Օրմանեան կը բարձր-
վերջուպէս ան օրերը, տիտու օրեր ու-
րոնց տականառես էր անկարելից Օրման-
եան:

Հիմայ ճիշտ ա՛ն գրասեղանին տուլ է
բաղժած կը տեսնաւ ճշմարիտ հայ է
կեղահասկողը, լուրջ է համարելիքի, ար-
գիշահատիկն է պատկառելիքի Վայրենի
մը դարձաւ չունի ան, մէկ կործմի՛ն
նպաստներ կ'ուզան, նպաստներ շատ
չգտին հանդէպ օրուան պատշտելուն
կը-րօտանալներու թաղմութեան և կը տես-
նաւ մը պանծալի մը կանոնաւորու-
թիւններ, որոնք նպաստներուն համար
դարմարկիլ հրամանագիրներն էլ ստորա-
գիւն, տոտ փոխարէն դրամարկի պաշ-
տօնեան տեսարկը կ'անցնէ և յետոյ
ստացագիրը կը պատրաստէ որ Տեղա-
պահին կողմէ ամօրացրուել վերջ
անանմուկ դրամը բերողին։ Միւնեոյն կա-
նոնադրութիւնքն է չէքի դրութիւնքն
կը տրուին նպաստները վայրենիսպէ-
տը՝ամառնաւորութիւն մասնաւոր տեսնա-
նելու։ Այ՛լ և կը խորհիլ թէ, ի՞նչ Օր-
մանեան կը վաճար հրատարակե-

ՎԱՂՈՒԱՆ ԹԻՒՈՎ
ԻԶՄԻՐԼԵԱՆ ՍՐԲԱԶԱՆԻ
ՄԷԿ ՆԱՄԱԿԸ
ԽՐԻՄԵԱՆ ՀԱՅՐԻԿԻՆ ՈՒՂՂՈՒԱՄ

* * *
 ՄԻՆԱՍ ԶԵՐԱԶԷ
 ՊԵՏՐՈՎՍԿԻ ՄԻ
 * * *
 ՎԱՀԱՆ ՄԱԼԷԶԵԱՆԷ
 ՕՏԿՆԻԿՈՎ ՄԻ

նուիրառանձին խնները և նպաստները
գտնել կարելի չէ՞ր Ազգին հետաքննել
հոնն մեջ արանասագրող նա նպաստներ
որ Ազգէն կուգային: Մի թէ՛ Օրմանան
չէ՞ր դէնար պաշտոն պարզ՝ տոմարակա
յր խնքի իմ ար ունեւնալ, ինչ որ չմ
բանեալու կարող ըլլալուն ապացոյց
առոււ մեզ: Իր տունը դպած առեա
բակները պիտի ընդունենք իբրեւ Ազգին
տնայարար:

ճնշող այն խորհրդածույթաները
լինելն էր յիշեցի 12 տարեկան տա-
րաբերելով յանձնարարելու մը կատա-
կերելով թիվերը ու կը շարունակե-
ր տարաբարձու հայ երգող ու զանի մի-
ոսիկին է ուժեր երկվաժողութիւն
ընտել շուրջ. ամ աստիւր ընկաւն կապե-
րուն, ասկալն ժամանակին պիտի իօ-
սիմ, ճնշող այն պահուն երբ օրէնքի
տաղիւն Այլու տանն պատահանաւտու-
ները։ Այլը գրառեցանին վրայէ էր այն
շուշայ ու հրամանն սրտեւորն ճնշու անց-
եալ տարի Պատրիարքարանի շարատն-
դարին ժպիլ առ Մազրիշիւիւրի թաղ
կնարարեղ այն անմեղի զրոյն մէջ յատ-
կանալաւ տալ տաղերը կարսի։

«Պատրիարքարանի հրամաններով
հեմ գալը պատասխանատուութիւն կը
բերէ ձեռ վրայ :
Զայս ի գիտութիւն կը ծանուցա-
նեմ» :

Եւ ինչպէս, որպէսհետեւ թղաղ: Որքան
հօգուել իր պարտքը կատարած էր
զգացման զգարարական եւ բերանային
Օրմանանին, որ Վանքիմ քառած ա-
բարածը ահազին ապօրին յիմար պատ-
մաճէ զիւրին մէջ, յիւն ժողովուրդը
նուգնապէս իր մերթէ անոր քարքը
ուճիթիւնը, թէ Վանքիմ սկսած է ար-
դէն ապօրնայ եւ անոր իրակայութիւնը
չատ ձերպակայութիւններու առիթ պի-
տի տալ:

Ճնշդ առ նամակն էր որ քարտպանը ուղղակի մի ամբն բերած էր, դոր կարգավառ արդէն զգացած էի իրաւացի կամ անիրաւ, թէեւ չէ կարելի իմանալ զեւ իմեալստեանսթիւնէ, գայի՜ր վառանգը... և չորս որ վերջը եւս եւ թիւլեանը որ բացթողնակապէս մերժած էինք՝ Վարժի՜րի ճարտարութիւնը, կ'իկականէ՜ն էի՝ գիշերեան Չապիթիէիէն դռանը՝ ոճրագործներուն ջովը, ձգելով մար դաւանակները, մեր ընտանիքը արցունքը մէ անցը և անպայպաւն՝ 15 որ զրիւստն ներքին և արտաքին յարբերութիւնէ ւ յաւաստանում Վարժի՜րի ժուռնալը՝ թէ՛ Պոլսոյ մէջ եւ թիւլեանը ջանք ուր տեղեւոր որը պիտի նանկեղը, և մնաւ... Ինչ էս էս... անքան անքան...

Ճնշիչ աս զբառակցանքն զով էս ող
Մարտիրոսիկի համակիր ժողովուրդիչ
Հատկան չարթինս սուգի մէջ, մեր ըն-
տանիքը յուսահատանովեան մասնակի
միջնորդութիւնը կ' հայցին Օրման-
ետեան Սա զատարարս զիտեանով թի-
մնը Վարդինի զոտերն մնալ, կը պա-
տասխանենք.

—Մի՞ ճանապարհ, առ այժմ բան մը
չենք կարող ընել:

Միշտ պարտի տեսնամ այդ գրասե-
ղանը, որ պիտի յիշենք ինձ պատե-
կանութիւնս կատարողն. հազար մը
միջնորդութիւնը մեր սիրելի Ազգին
Ե. ՊԵՏԱԶՅՈՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿՈՒՅՄԱՐ
ՀԱՅՈՑ ԿԶԳ. ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹՅԱՆ
ՍՏՐՐՈՂՅՈՒԹԻՒՆԸ
Ս.Ն.ՀՐԱԾԵՆԻ ՍՏԻՆ ՀԱՅՈՒ
ԳԻՆԵՆ Է 60 ՓԱՐՍ
ԿԸ ԶԿԻՐՈՒ ԿԱՆԵ ՆՈՂ

